

L'epidèmia actual

La política, en el sentit pejoratiu del mot, ha sofert un increment considerable derivat d'una concepció especial i "sui generis" de la guerra. Hom ha concebut aquesta, la guerra, com un mitjà per a obtenir posicions i usufructuar el poder, no en profit del poble, sinó exclusivament a benefici del partit o organització sindical. La guerra comporta, inicialment, un afluixament dels recursos de l'autoritat deixant el camí lliure a l'audàcia i a l'arribisme. I naturalment la política, en tots els aspectes, deriva cap a una cursa folia per la prebenda, pel càrrec i la sinécure. Hom predica una determinada política, patrocinava una idea, per tal de poder presentar més tard una factura. Certs partits, inexistents o gairebé desconeguts abans del 19 de juliol, creixeran com les carabasses. S'hagueren d'improvisar, conseqüència d'aquest creixement inaudit, els quadres de direcció i lògicament no suraren pas sempre els millors, sinó els que aparentaven més fervor o tenien més facilitat de flim-flam i sabien aprofitar el moment. Però mai, conseqüència d'aquesta confusió dels interessos privats del partit o millor dels seus militants amb els del poble, s'havia observat una defensa tan aferrissada, principalment en la part adjectiva, del propi partit. No hi ha hagut lluita d'ideologies, sinó de posicions. Per una posició, per un càrrec, es sacrifiaven el que semblaven principis irrenunciables. Hom no sentia ni capia l'abast de la ideologia del partit on s'havia enquadrat, únicament s'afiliava al partit per creure'l més apte per a progressar particularment. La guerra creava problemes difícils en l'economia domèstica, hom no tenia confiança en conservar la col·locació; les empreses més fortes, aparentment, trontollaven; el treball perillava; es preveia un període d'intensa crisi econòmica que amenaçava moltes llars. Era necessari situar-se, per tal de minvar en el possible les dificultats que s'anaven presentant. Pràctics, que eren, trobaren el camí afilant-se al partit o a la sindical on era més fàcil un suport per a anivellar el pressupost familiar. Empreses per aquestes aportació els partits començaren a incrementar la burocràcia per tal de tenir un ampli nucli de militants adictes en tot i per tot. I la burocràcia anà augmentant en proporcions astronòmiques. Tothom es creia amb dret d'ésser mantingut pels organismes públics. Les activitats individuals decreixien en forma alarmant.

Aquest ha estat un dels fenòmens de la guerra i d'efectes més perniciosos per la dificultat de solucionar-lo, puix ara ja hi ha una sèrie d'interessos creats que fa gairebé impossible trobar una solució harmònica per a no ferir importants sectors que han encarrilat la seva vida vers aquest sentit. Però al propi temps com l'admissió dels funcionaris fou realitzada atenent exclusivament a la seva filiació sense tenir en compte la seva capacitat i competència, el problema és greu per quan per tal que els organismes funcionin amb la mínima eficiència, haurien de desprendre's d'aquest llast, i llavors s'imposa una selecció per tal d'apartar el personal inepte i ineptent; selecció per altra banda molt difícil d'efectuar per la pressió dels partits, per quan de realitzar-se perdrien la principal de les forces.

I no obstant, mentre la selecció no sigui efectuada, ens exposem que alguns organismes necessaris i imprescindibles per a la bona marxa de l'Estat vagin atrofiat-se fins a esdevenir una cosa informe i perturbadora. Tindran els partits i organitzacions sindicals, la necessària atesa de mires per a comprendre-ho i disposar-se al sacrifici?

Mentre la concepció especial que de la política tinguin certs partits

L'entrevista Hitler-Schuschnigg

L'acte que ha provocat l'emoció general a Europa, no sembla que hagi produït resultats concrets als seus protagonistes

Viena. — Schuschnigg i Guido Schmidt han tornat aquest matí. Encara que de l'entrevista no hagin sortit resultats concrets o la signatura d'un nou protocol, als cercles austríacs ben informats resulten moltes impressions en la forma en que voldrien que el comunicat oficial les hagués reflectit. Les impressions del resum són: no es tracta d'un fracàs de les converses. El ni no s'ha trencat pas. L'acord de l'onze de juliol del 1937 — per mutu consentiment base de les relacions austro-alemanyes — i les negociacions tendents a aclarir l'atmosfera en tre els dos països seran prosseguides posteriorment. Sembla prudent de no comentar l'entrevista massa apressadament. En tot cas no han d'esperar-se canvis en la política exterior i interior d'Austria. Per altra banda, si les negociacions de Berchtesgaden continuen, es pregunten si no ha arribat el final de la missió de von Papen a Austria. Tenen un cert interès a destacar que, segons opinio d'alguns homes polítics austríacs, serà des d'ara difícil als nazis austríacs pretendre que després de les converses de Berchtesgaden, el Führer no s'ha lligat personalment amb els acords de l'11 de juliol, i que solament depenen d'ell. Es tracta d'una opinió que es basa potser en elements d'apreciació encara poc coneguts.

RESERVA EN LA PREMSA FRANCESA

Paris. — La premsa d'aquesta nit, sense publicar gaires comentaris de les entrevistes de Berchtesgaden, fa destacar els comentaris de llurs corresponents a Berlín. La impressió general de la premsa és que no s'ha arribat a un resultat positiu. El diari "L'Intransigeant" es pregunta: "Les converses austro-alemanyes, seran prosseguides?" Jules Sauerwein comunica a "Paris Soir", des de Berlín: "El pútsch sembla exclòs, de moment, però la treva entre els dos Govern sembla poc probable."

"Le Temps", en el seu "Bulletin du Jour", es mostra molt reservat. Amb referència a la posició del Govern de Viena, el diari remarca que el canceller federal sempre es mostrarà disposat a la conciliació, una vegada admesos els principis essencials de la independència d'Austria i de la no-ingrència estrangera en els afers d'aquest país. La posició del Govern de Viena no tanca la porta a cap solució raonable, sempre que sigui compatible amb la dignitat de la sobirania de l'Estat austríac. El diari acaba dient que l'entrevista és un nou esforç per a aclarir la situació de l'Europa central.

LA IMPRESSIO A TXECOSLOVAQUIA

Praga. — L'opinió pública segueix amb molt d'interès l'entrevista Hitler-Schuschnigg. La premsa estableix una relació entre aquesta visita i el recent reajustament militar alemany, per una banda, i els canvis que s'operaran al gabinet austríac, per altra. Segons diversos diaris, d'entre els quals "Prager Presse" i "Geske Slova", la composició del Govern seria modificada la setmana que ve. El "Geske Slova" creu que Hitler i Schuschnigg intentaràn de fixar les bases d'un nou acord. El periòdic d'extrema dreta "Narodny Nevin" es pregunta si el programa de negociacions a

organitzacions sindicals no varia ho veiem difícil, per no dir gairebé impossible, a no ésser que el poble, que hom no ha de confondre amb els militants d'aquestes organitzacions i partits, ho imposi.

Berchtesgaden no comporta altres qüestions que la de l'acció dels nazis a Austria, i si la qüestió del nacional-socialisme austríac no es un pretext per a establir un programa d'acció a un major abast: i consensuats i les condicions en que podria ésser efectuat.

LA PREMSA POLONESA NO DONA GAIKE IMPORTANCIA A L'ENTREVISTA

Varsòvia. — La visita inesperada de Schuschnigg a Berchtesgaden provocarà una "détente" entre Austria i el Tercer Reich, treva que era necessària abans del viatge de Hitler a Roma.

Aquest és el sentit dels escassos comentaris que la premsa polonesa dedica a les entrevistes dels dos cancellers. Alguns subratllen igualment la utilitat d'aquesta fixació d'opinions austro-alemanyes abans del discurs del canceller Hitler el 20 de febrer i la influència exercida per Mussolini per a provocar aquesta entrevista. El corresponent berlinès de "Gazeta Polska" suposa que Hitler donà seguretat al seu hoste que "no farà res per a enyorar el règim austríac, i que Schuschnigg contestà al Führer que el restabliment dels Habsburgs no era una qüestió d'actualitat". El diari segueix dient: "Aquestes seguretats recíproques provocaran indubtablement una vivificació de l'acord austro-alemany de l'11 de juliol del 1936, i que aquesta treva serà ac-

llida amb satisfacció a Roma. La tendència a aprofundir les relacions germano-italianes sobretot en vigílies de la seva visita a Roma, impulsa Hitler a fer un estorç per a liquidar la desconfiança austríaca."

L'"Ilustrawany Kuryer Codzieny" destaca el paper de Mussolini com a instigador d'aquesta entrevista, i declara: "El duce continua essent amic d'Austria. Tal com el 1934 mobilitzà les seves tropes al Brenner, ara ha iniciat aquesta gran acció diplomàtica per tal d'evitar qualsevol gest imprudent del Führer contra Austria."

LES QUESTIONS ESSENCIALS HAN RESTAT EN SUSPENS

Viena. — La brevetat del comunicat oficial publicat a la sortida de la reunió celebrada a Berchtesgaden és el fet notable del dia. Després de la publicació del comunicat, la impressió als cercles vienesos ben informats és que hi ha nombroses qüestions essencials en suspens. Es fa constar que no poden haver-hi desil·lusions sinó allò on s'han tingut esperances massa exagerades. Als cercles competents es declara que Austria prosseguirà lleialment, a despit de totes les dificultats que comporti, la política de l'acord de l'11 de juliol del 1936.

Referents a un reajust ministerial en el setnit indicat, amb hom tenia la impressió a Austria que la qüestió era molt menys actual que el que ha semblat recentment.

Reunió de la Comarcal del Tarragonés d'Esquerra Republicana de Catalunya

Francesc Conde i Mallol, nou President

Diumenge propassat i al seu local social del Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, Francesc Pi i Margall de la nostra ciutat, es reuní la Comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya del Tarragonés.

A la reunió que fou presidida pel secretari general de la Federació de les Comarques Tarragonines del partit, Ramon Sanahuja, hi assistiren, malgrat les dificultats de transport la majoria dels delegats de la Comarcal. Igualment hi acudiren el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, i el comissari de la Generalitat a Tarragona, Joaquim Fort.

Després de breus paraules de la Presidència fent ressaltar les dots del company Francesc Conde i Mallol, actualment alcalde de la nostra ciutat, li donà possessió de la presidència de la comarcal per a la qual havia estat elegit recentment, entrant-se seguidament a la discussió de l'ordre del dia. Lluís Mestres feu una brillant exposició de les tasques realitzades pel Partit i analitzà seguidament, en vistes al proper Ple, els problemes que hom havia de solucionar per tal de satisfer els íntims anhels del poble que ha disposat la seva confiança en l'Esquerra. Els delegats seguiren amb viu interès el notable discurs de Lluís Mestres, palesant la seva conformitat amb les seves manifestacions. Intervinrent diversos delegats que posaren damunt el tapet problemes d'actualitat que foren a bastament discutits per tal de proposar la solució més adient i es fixaren els punts a sostenir en el vinent Ple del Partit, així com en la propera reunió de la Federació de les Comarques Tarragonines.

Immediatament després s'elegiren els delegats que en nom de la Comarcal han d'assistir al proper Ple del Partit, essent elegits per

unanimitat delegats propietaris Francesc Conde i Manuel Mestres, de Vilallonga.

Intervinrent, després, diversos delegats que exposaren alguns problemes d'ordre intern, aixecant-se seguidament la reunió durant la qual regnà el major entusiasme.

SALUTACIO AL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

El nou president de la Comarcal ha dirigit a l'Honorable senyor President de la Generalitat, Lluís Companys, el següent telegrama:

"En prendre possessió Presidència Comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya del Tarragonés, saludo en vós la més alta representació de Catalunya, reiterant-vos la nostra adhesió incondicional. Visca Catalunya! — Francesc Conde."

Escassa activitat als fronts

EXERCIT DE TERRA

Exèrcit d'Extremadura. — Al sector de Zalamea de la Serena l'enemic, durament crebant per la resistència de les nostres forces als seus atacs dels darrers dies, s'ha limitat avui a hostilitzar les nostres posicions, sense intentar cap avanç.

Els altres Exèrcits. — Res de nou.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

Enric Canturri, Comissari de Guerra de la 30 Divisió

Catalunya i el seu poble coneixen a bastament la personalitat política d'Enric Canturri. Un home cent per cent democràtic i esquerrista que ha dedicat totes les energies de la seva joventut a aconseguir els milloraments polítics i socials d'un poble rebel a tot règim d'opressió i d'oprobri.

Aquesta realitat ens estalvia a nosaltres una presentació. L'amic Enric Canturri té una fulla de serveis a Catalunya i a la República que ja el presenten sobrerament. Nosaltres avui però vivim una guerra, i el nostre Partit que aporta a la lluita l'esforç de milers i milers de joves militants, valora cada dia més i més la nostra joventut. Les J. E. R. E. C. actuen avui de cara als problemes més vius que crea la guerra i són l'estrí vigorós que forja homes d'avui i del demà.

Doncs bé, Canturri, com sempre, té un lloc destacat en la guerra, i també com a corollari estima i empeny el moviment juvenivol del nostre Partit.

A ací, als fronts de guerra, trobem el xicot entusiasta de sempre. No ha canviat. És al seu lloc. El seu escó al Parlament de Catalunya s'ha convertit en un tros de cadira que roman per una cambra d'un petit llogaret de primeres línies. El vestit de carrer ha desaparegut per a donar pas a l'uniforme militar.

Ahí Comissari de guerra de la Brigada 131 de la nostra Divisió, avui cap polític d'aquesta, sempre ha tractat els problemes del Comissariat amb seny i voluntat.

La seva figura alta i esprimatxada; el seu rostre viu i despert i el seu riure franc i sincer, augmenten extraordinàriament la simpatia que arreu desperta l'actuació conscient del Comissari Canturri. Home de fermes conviccions antifeixistes sent el problema de la guerra i el viu precissament al bell mig de la lluita. No coneix de partidismes ni privilegis de cap mena i la seva conducta recta i austera representa la garantia absoluta d'una actuació en pro dels combatents de la 30 Divisió.

Canturri en la guerra, com en la seva vida política no és l'home anquilosat pels aïres de l'oficina i del paperam. Viu les necessitats dels nostres combatents. Sap de les amargors de la lluita. Visita quotidianament avançades i parapets. Pregunta, esbrina i estudia els problemes. Té un contacte permanent amb tots els Comissaris de la Divisió. En una paraula, fa tasca profitosa.

Hem parlat amb Canturri i voldríem que ens digués quelcom sobre el moviment juvenivol a Catalunya. — Com veieu el moviment juvenivol?

— La joventut, que ha acomplert d'una manera heroica amb els seus deures i s'ha forjat un caràcter i una energia extraordinàries, té el dret d'ocupar després de la guerra el lloc que li correspon dins de la vida pública de Catalunya. El moviment juvenivol està ben enfocant i cal que s'orienti cap a la unificació dels diversos sectors per a estructurar la unitat nacional que no han sabut aconseguir els polítics vells.

— Què opineu del pròxim Ple Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya?

— Que és oportuníssim celebrar-lo en aquests moments gràvids de problemes a resoldre i de responsabilitats a atendre. És necessari que cada sector polític es situï ben clarament davant dels problemes de l'hora i accepti la responsabilitat plena dels seus actes i de la seva posició.

— Què penseu de la guerra i de l'evolució de l'Exèrcit?

La República, avui té un Exèrcit poderós i estructurat que ha de portar-nos a la victòria definitiva. La vitalitat del nostre país és tan forta que ha sabut superar totes les malvestats i organitzar un nou clima dins de la lluita i crearà un nou món d'entre les destroces i les runes de la guerra.

(Passa a la segona pàgina)

Espigolant

A "La Humanitat" Jaume Miravilles amb un magnífic article que's titula "Anglaterra, encara" s'expressa así:

"Europa i el món es troben realment davant una ofensiva feixista de gran estil, ofensiva que en el moment d'iniciar-se, pel que tenia d'inesperada, deixa desarmades les grans potències democràtiques. Per això hom ha pogut veure com aquest primer pla de les operacions es produïa sota la iniciativa única i exclusiva dels països totalitaris. No parlarem avui del Japó, encara que la seva acció vagi íntimament lligada a la que exercixen Alemanya i Itàlia. En el que fa referència a aquestes dues potències és indiscutible que assistim a una mena de divisió de treball. Itàlia dirigeix la seva acció sobre la Mediterrània i les comunicacions que la travessen. Alemanya exerceix una política orientada de cara a l'Europa Central.

Ara bé, la Mitteleuropa, somni llegendari de l'imperialisme alemany, tenia, i té dos camins per exercir-se: el que va a Viena i el que va a Praga. Quina fora la direcció que escolliria Hitler? En començar la guerra espanyola, que segellà amb les armes l'afiança italo-alemanya, Hitler dirigí la seva acció més aviat sobre Txecoslovàquia, ja que sap l'oposició que Mussolini fa a tota anequisició austriaca. Txecoslovàquia semblava doncs la víctima propiciatòria. Tothom deia: després d'Espanya el gran país de Massaryk i Benes.

Sobradament, però assistim a un canvi en el panorama internacional. L'evolució de la política romana n'era la causa principal. En efecte, la propaganda alemanya que a través dels "guardies de ferro" s'exercia al país del rei Carol arribà a resultats concrets. El cop d'Estat de Goga, la "renovació" del país, significava que els nazis havien guanyat una posició estratègica de primera importància. Una Romania sotreta a la influència franco-anglesa i integrada al somni hegemònic alemany, era un argument prou fort per a decidir els partidaris de l'acció sobre Àustria. En efecte, Àustria, Hongria, Iugoslàvia, Romania havien de constituir la base fonamental de la influència alemanya. Allà hi ha el petroli i el blat. Els dos grans elements de que manca el militarisme alemany, els elements que cerca endebeades pel costat d'Ucraina, que no té Txecoslovàquia. El triomf de iga donava la raó als partidaris d'una política de putsch a Àustria. És possible que fos el Govern Goga el que decidís l'acció que aquests darrers temps s'havia produït a Alemanya, en la qual els partidaris de l'acció immediata damunt Àustria havien guanyat la partida. I és possible que la caiguda de Goga hagi provocat l'entrevista Hitler - Schuschnigg.

Mentre es produïen aquests fets, Anglaterra anava afirmant les seves posicions. El formidable rearmament que ha iniciat i que es troba en plena realització constitueix un argument a mans dels imperials anglesos, d'una força "convencent" indiscutible. Ja ho hem vist amb el Japó, ja ho hem vist darrerament amb Franco. Anglaterra no podia veure de bons ulls l'aventura romana. França tampoc no podia acceptar la ruptura de la Petita Entesa, columna fonamental de tot el seu edifici diplomàtic. Una acció conjunta de França i Anglaterra s'ha exercit damunt del rei Carol i se ha hagut de deixar caure Goga. Els nazis alemanys, doncs, tenen obturat el camí de iena i difícil el de Praga. El Japó a l'Extrem Orient no s'atreveix a enfrontar Anglaterra a Hong-Kong. Itàlia també vacilla al Mediterrani. En pocs mesos, per un simple redreçament de la voluntat d'acció, Anglaterra es constitueix en el pol dirigent del món.

Una mica ames de decisió encara i amb l'ajut de França i els Estats Units podem veure caient en

Declaracions de l'ambaixador a Bèlgica, senyor Ruiz Funes

«Tenim raó i sabem imposar-la»

A Madrid l'ex-ministre d'Esquerra Republicana i actual ambaixador d'Espanya a Bèlgica, senyor Maria Ruiz Funes, ha fet unes declaracions a un periodista madrileny, respecte la impressió que produeix a l'estranger el desenvolupament de la nostra guerra d'independència. Entre altres coses ha dit:

"La nostra guerra, des d'una posició elemental, ha estat considerada a l'estranger com una lluita d'ideologia. Aquest error criteri, és l'obra d'una propaganda intensa dels Estats feixistes, que ha penetrat arreu sense trobar la resposta adient de les democràcies claudicants. El Govern actual ha fet per la seva banda una obra gegantina per a nullar aquesta propaganda tendenciosa i les pròpies inadvertències dels rebels l'han secundat inconscientment.

L'endemà de l'ocupació del nord d'Espanya, els italians, amb una vanitat hipertrofica que cega la reflexió, s'adjudicaren com a pròpies les operacions militars i els seus resultats. Ja des d'abans era plena la nostra propaganda de proves innegables de la invasió estrangera; però aquesta ens la brindà la pròpia premsa italiana, d'un sol període amb diversos titulars. I el món obvi els ulls enlluernat per la perfídia, i començà a comprendre que

no tenia lloc a Espanya una lluita d'ideologies.

Hom ha comprès també a l'estranger que la República Espanyola s'ha vist forçada, a despit de la seva voluntat de pau, a defensar-se contra una rebel·lió que minava airadament els seus poders legítims i contra una invasió que intentà apoderar-se del seu sol i de la seva economia i de la consciència del país. El que no ha estat comprès fins ara és l'eficàcia de l'instrument amb què es portà a terme aquesta defensa, i això és el que ha posat de relleu la victòria de Terol.

La consciència universal, una mica retardada en la percepció ha vist clar finalment, i ha pogut percebre d'una manera fulgurant que tenim raó i sabem imposar-la. Tenir raó no passa d'ésser una abstracció lògica per a la moral d'aquestes hores indecises de la història. Saber imposar-la és un argument contundent per a l'anomenada "política realista", aquesta política realista que segueix sempre al vencedor. El nostre dret, comença a ésser ja una cosa palesa, perquè ell és la nostra força. Aquesta ha estat la gran lliçó que ha ofert la comprensió del Comandament amb la victòria de Terol.

NOTES INFORMATIVES

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — TARGES DE RACIO-NAMENT

Les targes corresponents als carrers següents:

Angel Guimerà, Adrià, August, Avinguda de Castellar, Joaquim Maurin, Julià Nogués, Ixart, Lauria, Assalt, hauran de proveir-se de pa a comptar d'avui, dia 15, al forn de la Plaça de la República, 31. Tarragona, 15 de febrer de 1938.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Eric Canturri, Comissari de Guerra de la 30 Divisió

(Ve de la primera pàgina)

No volem distreure més l'atenció del Comissari Canturri. El telèfon el reclama i ha de sortir camí de les avantades.

Després de l'encaixada de consuetud i de retorn al nostre campament, pensem: "Canturri... en l'austeritat... en la valua d'un home republicà..."

Són tant i tant necessaris a Catalunya i a la guerra aquests poms i aquestes virtuts!

A.

Front de Terol, febrer, 1938.

el ridícul més espantós els somnis hegemònics del feixisme internacional mentre floreixen més ufanes que mai les flors de la democràcia i de la llibertat humana.

MANUEL PEDROL

Olls purs d'oliva

TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Josepa Muñoz Pecurull.
Francesca Jiménez Conesa.
Núri Ricart Rovira.
Dora Pinilla Barraquer.

Defuncions

Miquel Rodríguez Martí, P. Prim, núm. 1, de 67 anys.
Rafel Ramírez Rodríguez, Salinas, 2, de 53 anys.
Carme Mañ Nin, Major, 20, de 57 anys.
Teresa Freixa Clofeu, C. Est, 1, de 62 anys.
Josepa Marotos Cosidó, Hospital general, de 53 anys.
Paula Arrufat Garsavall, de 80 anys.
Josep Papiol Mata, Hospital militar, de 19 anys.

siuouitatu

Joaquim Molins Gelabert, amb Pilar Alabart Alejandro.

SANTAELLA

Jotes - Relotges
Composures garan-
titzades
Unió, 3

INFANTAMENT

L'esposa del nostre volgut amic Antoni Jiménez i López, inspector de Treball, Ramona Monclús, ha donat a llum, amb tota felicitat, un formós nen. Tant la mare com el fill, al qual se li ha donat el nom de Roger, segueixen bé.

Amb aquest joís motiu renovem als amics Antoni Jiménez i Ramona Monclús el testimoni de la nostra estima.

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, colons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entressol

Tarragona

Secció esportiva

FUTBOL

El Casal d'Esports (S.) guanya àmpliament a la "Penya Popeye", per 7 gols a 1

Abans d'ahir al camp dels Esports de l'Avinguda de Catalunya, tingué lloc l'anunciat encontre entre els equips del Casal d'Esports (S.) i la "Penya Popeye".

El partit acabà amb la victòria del Casal, per l'elevat "score" de 7 gols a 1.

La iniciativa del joc fou sempre favorable a l'equip vencedor, puix en tot moment demostrà ésser superior a l'adversari.

Els gols foren marcats: Uer Menéndez I (2), Menéndez II (3), Menéndez III, (1) i Benjamí (1), pels vencedors.

Pels vençuts, l'aconseguí Güell. L'equip vencedor s'arreglerà com segueix:

Adserà, Aiguadé, Rubio, Menéndez III, Vinyeta, Menéndez II, Faroles, Benjamí, Menéndez IV, Menéndez I, i Rodríguez.

Resultats dels partits amistosos del passat diumenge

Espanyol, 2; Europa, 2.
Avenç, 4; Barcelona, 4.
Sants, 6; Júpiter, 3.
Gràcia, 6; Poble Sec, 0.

Mobles

Radio-Philips: Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

De tot arreu

HOM PREN MESURES CONTRA LA GUARDIA DE FERRO

Bucarest. — La decisió del Govern que presideix el patriarca, d'invitar el sinode de l'església ortodoxa romana de prendre mesures per tal d'alliberar els creients dels juraments de caràcter polític i d'impendir als sacerdots que rebien des d'ara aquells juraments, va adreçada evidentment contra la Guàrdia de Ferro, moviment inspirat per un aspecte místic que impressiona sobretot les poblacions supersticioses del camp.

La Guàrdia de Ferro s'esforça particularment a lligar a ella els joves fent-los jurar solemnement fidelitat i obediència. Aquestes cerimònies es feien generalment a les esglésies davant d'un sacerdot.

Cinema Teatre Tarragona

GRAN COMPANYIA DE COMEDIA CASTELLANA (Socialitzada)

... Responsable

FERNANDO VALLEJO

Dues úniques funcions, dues, per avui, dimarts 15 de febrer 1938

TARDA, A TRES QUARTS DE SIS

NTT: A TRES QUARTS DE DEU

Reestrena de la famosa comèdia argentina en tres actes, original d'Albert Novión:

¡En un burro tres baturros!

Exit còmic i dramàtic de Fernando Vallejo i tota la Companyia

MAGNIFICA INTERPRETACIO :: LUXOSA PRESENTACIO

LES LOCALITATS SERAN NUMERADES

MOSTELLE

Suo de raím sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA